

ZAHVALE

ELIZABETA GOLYA roj. Jerančič, 19. 11. 1909, iz Ročinja pri Gorici, je dozorela za večnost 30.9.2002 v bolnišnici Marunda Ringwood.

Elizabeta je prišla v Avstralijo z možem Karlom in tremi otroci: Joži, Karlom, Maro leta 1949. Najmlajša Adelka pa je rojena v Avstraliji.

Pogreb drage mame je bil 7. oktobra v Park Chapel, Victoria Road, Lilydale in nato smo jo pospremili na večni vrt, na pokopališče Memorial Park Cemetery. V naših srcih nam bo vedno cvetela rdeča roža. Draga mama počivaj v miru!

Hčerka Joži in sin Karlo z družinama ter hčerka Mara z možem Davidom Terry ter hčerka Adelka z možem Petrom Attard.

Zahvaljujemo se za dolgoletno skrb ženi in mami **GROZDANI GOJAK**, vsem patrom, ki so jo obiskovali dolga leta v domu za onemogle v Box Hillu. Iskrena hvala tudi prijateljem in znancem za izražena sožalja in darovano cvetje.

Naj počiva v miru!

Mož Jože, hčerka Mira in sin Vlado z družino.

V petek, 19.4.2002, je zaključil svojo zemeljsko pot mož in oče **VINKO PEGAN** iz Lare. Vinko se je rodil 28.3.1922 na Malih Brdah pri Postojni. Umril je v bolnišnici v Geelongu. Pokopali smo ga na »Litle Riva« pokopališču. Naj mu bo lahka Avstralska zemlja.

Žena Anica z družino.

ŠTEFANIJI MAZZITELLI roj. ČRMELJ V ZADNJI POZDRAV

V Skriljah je zagledala luč sveta, takoj nesrečna je bila. Že otrok je mater izgubila, verna mladenka jo je vzgojila. Dorastla v lepo je dekle, v Egipt je odšla od nje. V Egiptu se je mnogo dobrega naučila, tudi moža je tam dobila. Štirje otroki so prijokali na svet, eden je moral tam umret. Hčerka se je v Avstraliji dobro omožila in je družino k sebi povabila. Oba sinova, Frenk in Ronald, sta ljubezen do petja in muzike imela, družina je bila nepopisno vesela. Fanta dobra študenta naprej, v hiši nastane strašen »ojej«. Oče zbolil, v vrtu pokoja mir dobi. Štefanija močne slovenske krvi: »otrok se mora učiti, kar ga veseli«. Neutrudno delala, za sinova skrbela, dokler sta diplomo muzike imela. Frank in Ronald, oba sta pevovodja in učitelja muzike postala. Mnogo veselja na odrih in raznih prilikah mnogim narodom dala. Štefanija, velika umetnica raznih ročnih del je bila, razne izdelke in kvačkane nageljne je najraje prijateljem delila. Dobro kuhati in peči je znala, tudi v šivanju ni zaostala. Lase si je do zadnjega sama navila. Kje se 92 – letna taka dobi? Ako bi se dal prodati spomin, Štefanija bi prejela »zlato cekin«. Štefanija, življenja pot je končana. Po želji si bila doma sama. V bolnici si 26 ur zelo trpela, dokler ni duša k Bogu zletela. V Keilor vrtu pokoja te čaka tvoj mož, vsenaokoli polno je rož. Po zraku ptički žvrgolijo, še eno junakinjo v vrt pokoja dobimo. Z Bogom Štefanija! Hvala za nasvete, ki si mi jih dala, mnogo je znala izkušena glava. Večni mir in pokoj ti želim. Tako smrt si sama sebi močno želim. V zadnje pomaham z roko v slovo, dušo pa pošlji takoj k Bogu v nebo. **Hvala hčerki, sinovoma in njihovim družinam in vsem sorodnikom. Zelo lepo ste skrbeli za mamo, nono. Imela je, kar je želela.**

Marcela Bole

Andrew Bratina

Živijo!

Here it is the second part of my trip to the USA and Canada.

In this issue I discuss my true pilgrimage around Toronto with other fellow Australians.

Also a full report on the last Youth Concert in Melbourne.

Hope you enjoy!

The Editor

misli_corner@hotmail.com

International Mass

Last October on the 13th, the “Annual Mass for Migrants & Refugees” was celebrated.

It began with the Rosary that was said in 9 languages – each prayer of each decade was said in a different one. Among with Vietnamese, Slovak and Polish, Slovenian also was one of the languages.

A procession was held during this with the many nations present showing their native dress proudly, while praying humbly.

Afterwards mass was said, once again compiling the many languages of the migrants to this country. Slovenian the language wasn't as prominent this time in the mass, but we effectively made up for that by being the key alter servers on the day.

It is great to see that the Melbourne archdiocese is supportive of ethnic culture and language. As long as we are willing to support it too, the tradition will never die.

koticek

naših mladih

Summer School in Slovenia

This year I completed Units 1 & 2 Slovenian language at the Victorian School of languages. For those of you that are unaware, VSL is a government funded program in Victoria which provides facilities and paid teachers that teach languages from all over the world.

There are many centres around Melbourne and Geelong that are set up to teach the youth of the state their native tongue. This is counted as a VCE subject and so it can count as an enter score subject.

I am one of the people that have taken this great opportunity to learn the language of my grandparents. I now am even more blessed, to be offered a trip to Slovenia to study the language at a high school in the Vipava valley.

During the months of December and January I will be attending this school as an exchange student. Experiencing true Slovenian language and even making new friends.

The best thing about this trip will be that I will have more knowledge of Slovenian and be more likely to complete next year's course more successfully.

Also the Slovenian government has agreed to pay for half the airfare and pay for the school fees and boarding.

If you or someone you know would like to take part in a similar exchange program, then start by attending Slovenian school at VSL.

Each year the Slovenian government is willing to sponsor 4-8 people. So what are you waiting for hit those books!

Na svidenje Avstralija! I'll see you again in early February. Any questions or contributions that you may have please contact me on the new email address:

misli_corner@hotmail.com
The Editor

Julie's World Youth Day Reflections

“You are the salt of the earth ... You are the light of the world” (Mt 5:13-14)

This was the theme for the 17th World Youth Day (WYD) which took place in Toronto, Canada from 22-28 July this year. I was very eager to attend following the awesome experiences that I had during WYD 2000 in Rome. Unfortunately though, the timing of WYD conflicted with my hectic work schedule. At the time I was involved the large project of opening up a Harvey Norman store in Ljubljana, Slovenia which was to be the first Harvey Norman store in Europe. It was an absolute privilege to experience working in Slovenia and to have an exiting challenge. So, although I wanted this opportunity, I also desperately wanted to attend WYD. I was left with no option but to leave it in the Lord's hands. If it were His will then I knew that He would find a way to get me there. So I prayed and prayed (including completing a Divine Mercy Novena, or two or three!). A good priest friend of mine always says that God knows what is truly in our hearts and what will make us happy. If we surrender to His will (which is for us to be good and happy) and pray, then He will bless us and pour His graces upon us...and He certainly did! Through prayer and pouring out my heart and desires to God, He was able to respond by allowing me to go to Slovenia to work AND to Toronto for the week of WYD. This made me very happy and has also allowed me to grow in many ways.

I had two main reasons for wanting to go to World Youth Day:

1. I wanted to receive Eucharist that was consecrated by our Holy Father, JP II and listen to Him once again, address the youth of the world; and

2. I wanted to support my friends, who are in a Christian band called “Encounter” and were selected to play at the WYD festival.

You may ask, what is the purpose of gathering hundreds of thousands to even millions of young people from around the world? What is WYD all about? Attending WYD is part of a pilgrimage experience. Pilgrimage typically involves travelling to various sanctuaries in the world. Throughout our travels, the physical pilgrimage we experience mirrors the Faith journey of our own lives. The weariness of the travel, the meeting of new people and experiences along the way all leads to a feeling of emancipation. We rejoice upon reaching our destination and feel renewed as we celebrate the discoveries and new possibilities that we realise are now available to us.

Further, Scripture says that we are made in the image and likeness of God but unfortunately we have lost much of that likeness. Jesus has regained for us what Adam lost but I think that it's fair to say that we all struggle to some degree in opening ourselves up to this gift of Jesus that reforms us into God's own image. For us youth, this is even more challenging with the endless pressures of society to perform and the ever-increasing secular, consumerist mentality that believes that happiness is only possible through possessions, power and self-indulgence. Yet amazingly, WYD does in fact enable us youth to challenge these misconceptions.

So how does WYD renew us, help us to discover new possibilities and try to re-gain the likeness of Christ? Imagine being amongst a sea of faithful, joyful, and spiritual persons. A diverse array of people from a myriad of countries, cultures and customs yet, each pilgrim shared one mutual essential element: FAITH! Its events such as this where you truly appreciate the meaning of Catholic – diversity with unity - ONE through UNITY. WYD is like being on a school retreat, only much better; like being at a large youth festival, only much bigger; like the spirit of the Olympics, only much more spiritual! Experiencing such a large scale event allows us to grow, strengthening our Faith and subsequently builds up our courage and conviction so that we can share the beauty of our Faith with others.

see through hype. Throughout WYD week, attendees are able to experience the power and cutting edge of their faith – the Sacraments! particularly Eucharist and Reconciliation. Through participating in the Sacraments, we received the grace that freed us from sin, renewed our hearts, deepened our love for the Lord and our Catholic faith, and at the same time gave us the strength, courage and vitality to evangelise to others.

The Pope selected the WYD theme of “You are the salt of the earth ... You are the light of the world”. He spoke directly to us and encouraged us to add flavour to the world, which desperately needs it, and to be a light to all whom we meet. During one of the Catechesis sessions, the speaker said that the

“most common and important Bible that people will read is our actions”. This is exactly what is meant by being the salt for the earth and light of the world. We are all called to Holiness, to re-gain the “likeness” of Christ.

I feel very blessed to have been able to attend WYD and would encourage the youth in the community to try and attend the next WYD, which will take place in Germany in 2005 (not far from Slovenia).

“May we learn from those who went before us, be inspired by those around us, and light the way for those who will follow us”.

Pax et bonum. Mir in dobro.

Julie Brcar

Zvezda meseca je Lilijana Mikuletič

Predstavljamo vam uspešno sydneyjsko mladenko LILIJANO MIKULETIČ, ki je bila rojena 2. februarja 1976. Je hčerka Maksimiljana, ki je po rodu iz Velike Bukovice in Angele, roj. Lilija, ki je bila rojena v Šempetru v Savinjski dolini. Lilijana je obiskovala osnovne šole v župniji Sv. Marka v Drummoyne, srednjo šolo pa je obiskovala deloma pri Marist Sisters v Woolwich in deloma v Cerdon College v Merrylandsu, zadnje dve leti pa v College Santa Sabina v Strathfieldu. Nato se je vpisala na sydneyjsko univerzo, kjer je prejela diplomu medicinske znanosti z odliko (4 leta), drugo diplomu – master degree iz javnega zdravstva (Public Health) in diplomu iz interne medicine (Bachelor of Surgery). Dve leti je bila zaposlena v Concord bolnici, naslednja tri leta pa bo kot internist v Royal Prince Alfred bolnišnici v Camperdown. Med šolanjem je imela tudi izkušnjo z delom v psihiatrični bolnišnici. Ukvarja se z neprofitnimi dejavnostmi, kot je sodelovanje pri organizaciji, ki pomaga pri nabavi informacijske opreme bolnicam v nerazvitih deželah. Sponzor te dobrodelne organizacije je guvernerka NSW Marie Bashir. V kratkem času so zbrali \$25.000. Lilijana je ena izmed štirih vodij te institucije. Predno bo

nastopila službo v RPA bolnici v Camperdownu bo odpotovala za nekaj tednov na Novo Zelandijo, kjer si bo nabirala dodatne izkušnje na področju njene stroke.

V prostem času se rada sprehaja, je igralka hokeja na travi, uživa v igranju golfa, predvsem pa rada bere. Ima še tri leta mlajšega brata Roberta, ki je učitelj matematike na gimnaziji v Marrickville – High School.

Lilijana je vsem, ki se zanimajo karkoli o študiju medicinskih znanosti, pripravljena svetovati, oziroma predstaviti sam študij.

Njen kontaktni naslov je E-mail: lil@gmp.usyd.edu.au

Čestitamo Lilijani za pretekle dosežke in ji želimo še veliko veselja in uspehov pri nadaljnjem delu.

IZ LEMONTA - ZDA

Dragi rojaki!

MOJE MISLI VECKRAT POROMAJO "Down under", tokrat pa vam na spodbudo urednika p. Cirila namenjam tudi nekaj vrstic v Mislih, ki jih redno dobivam in prebiram.

Iz Avstralije poslušam poročila o pomanjkanju vode, suši in vročini. Pri nas pa smo konec novembra že dobili prvo pošiljko snega. Vode nam ne manjka, saj imamo v bližini kot Jadransko morje veliko Michigansko jezero, razen njega pa so jezera in mlake vsepovsod na ravnini okolice Chicaga. Če je komu prevroče, se lahko pride sem pohladit!

Brali ste o obiskih p. Valerijana iz Sydneya in Andreja Bratine iz Melbourn, pa tudi o devetdesetletnici slovenskih frančiškanov v Ameriki, tako da ste na tekočem. Seveda sem bil obiskov vesel, izkušnje ob praznovanju petdesetletnice frančiškanov v Avstraliji pa so tukaj tudi prav prišle.

Ljudje tudi tukaj radi hodijo na skupna romanja in izlete. Že nekajkrat smo šli na pot v organizaciji verskega središča in smo imeli vselej poln avtobus. Navdušenje je tako veliko, da gremo na pot celo v mrzlem decembru.

Adventni čas je tako v ameriški kot v avstralski potrošniški družbi poln božičnega kiča, vendar se na obeh straneh v verskih središčih prizadevamo za to, da bi naši ljudje doživljali bogastvo tako adventnega kot božičnega časa. V slovenski šoli je trideset otrok, ki so s pomočjo učiteljic naredili adventne venčke. Na prvo adventno nedeljo smo jih blagoslovili in ti naj bi jih potem spominjali na blizajoči se božični praznik. Napisali so tudi obljubo, kaj bodo v adventnem času delali za pripravo na Božič. Ta naj bi stala pred adventnim vencem.

Želim vam, da bi ob vseh skrbih in hitenju, ki jih imate pred božičnimi prazniki, našli tudi trenutke za tišino in zbranost, tako da vas bo veselje in blagoslov Božiča spremljal v vsem novem letu.

Lep pozdrav vsem, ki se poznamo osebno in vsem drugim, ki smo se srečali samo preko Misli.

p. Metod

Svet globoko pod zemljo

Darinka Kladnik

Idrija je najstarejše slovensko rudarsko mesto, po vsem svetu znano po enem največjih rudnikov živega srebra. Na dan sv. Ahaca, 22. junija 1508, naj bi odkrili bogato cinobaritno rudo, že pred tem, leta 1490, pa naj bi škafar, ko je v studencu namakal škafe, naletel na živo srebro. Po škafarju so poimenovali tudi eno od gostiln v Idriji, zgodbo o njem pa pozna vsak Idrijčan, saj je prerasla v legendo, ki jo v knjigi upodobil tudi akademski slikar Rudi Skočir. Kot Idrijčan je naslikal veliko rudarjev in idrijskih žen, ki so prispevale k družinskemu zaslužku z izdelovanjem čipk, tradicija čipkarstva pa je v Idriji še ohranjena.

Živo srebro je edina tekoča kovina na zemeljski obli. V muzeju imajo posebno posodo z živim

srebrom, v kateri plava železna krogla. V eni od muzejskih sob so predstavljeni pomembni moške in ženske, ki so delovali v Idriji. Vsaj ducat jih je. Idrija je po njihovi zaslugi dolgo časa veljala za središče znanstvenega in tehnološkega sveta in napredka. Muzej domuje v gradu Gewerkenegg, kjer je imel rudnik včasih upravo in skladišče. V gradu so zdaj le zbirke, s katerimi si je muzej leta 1997 prislužil naziv najboljšega evropskega muzeja tehniške in industrijske dediščine.

Več kot petstoletna zgodovina mesta je tesno povezana z razvojem rudnika. O njegovem delovanju povedo v Antonijevem rovu, ki so ga za ogled uredili pred osmimi leti, ko je rudnik v Idriji prenehal delovati. Deloval je do leta 1995, s polno paro pa tja do leta 1975, ko je zaposloval okoli 1400 delavcev. Potem jih je bilo vse manj in manj, zdaj jih v rudniku dela le 30. Vsi niti niso rudarji, saj opravljajo dela, povezana z njegovim zapiranjem. Rudnik živega srebra v zapiranju, d.o.o., bo prenehal delovati leta 2006, do takrat pa bodo večino rovov napolnili bodisi z betonom bodisi z vodo. V nekaterih je že beton.

Antonijev rov si vsako leto ogleda okoli 30.000 obiskovalcev. Je edini z avtentičnim vhomom, enim najstarejših vhodov v katerikoli rudnik v Evropi. Največ obiskovalcev naštejejo od maja do junija in jeseni. Veliko je tujcev, še več organiziranih skupin. V muzejske namene je urejena 1200 metrov dolga pot po podzemlju, kar je malo, če upoštevamo, da je pod Idrijo več kot 700 kilometrov rovov, vendar več kot dovolj za turistični obhod in zaokroženi prikaz rudarskega dela.

Antonijev rov je zaprt le dvakrat na leto - 1. novembra in ob božiču. Ogled se začne z multivizijskim prikazom zgodovine rudnika v "prizivnici". Včasih so rekli v "šilštvi", kjer so se zbirali rudarji, preden so odšli na delo. V stolpu na hiši pa je poseben čuvaj "na šino kljukal", kar pomeni, da je dajal znak za odhod na delo ali domov. V "prizivnici" Antonijevega rova imajo tudi "smrtno uro", tablo s številkami, ki so jih rudarji prevzeli, ko so odšli na delo, in jih vrnilo ob odhodu domov. Tako so imeli najboljši pregled nad tistimi, ki so se vrnilo iz jame. Pod zemljo je tudi edinstvena jamska kapela iz 18. stoletja. Vse to je vključeno v ogled, ki terja posebno opravo - obiskovalci si pred vhomom v jamo nadenejo rudarsko "uniformo" in čelado.

V Idriji je še nekaj rudarskih hiš, ena je lepo prenovljena. Ogledom sta namenjena tudi Jašek Frančiške - tehniški muzej z restavriranimi starimi rudarskimi stroji, in Kamšt - največje leseno vodno kolo v Evropi s premerom 13,5 metra. Mogočna naprava je 160 let služila za pogon črpalke, ki je dvigala vodo iz rudnika. Kamšt sodi pod okrilje Mestnega muzeja Idrija, kjer snujejo še nove predstavitve v starih muzejskih objektih.

Petsto let je živo srebro krojilo življenje Idrije in njenih prebivalcev ter zastrupljalo generacije rudarjev. Delo v rudniku je bilo naporno, zaradi vdorov vode in strupenih hlapov pa tudi nevarno.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prosto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

Domača stran na internetu:

STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije

Telefon: 02 6243 4830

Fax: 02 6243 4827

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**

Telefon: 04 567 0027

Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056

Telephone: 03 9387 8488

Fax: 03 9380 2141